

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

החלטה 18-21

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד לילך מהודר

לבין:

הנקבל

ד"ר

ע"י ב"כ - עוה"ד ע' דורון וע' קמרט

ה ח ל ט ה

העובדות והקובלנה

1. ד"ר הינו רופא שיניים מורשה (להלן – **הנקבל** או **ד"ר**). בתקופה הרלוונטית שימש הנקבל כמנהל הרפואי של מרפאת "הראל מרכז מתקדם להשתלות שיניים בע"מ" (להלן – **המרפאה**).

2. ביום 5.9.17, הוגשה נגד הנקבל קובלנה, שעיקריה כדלהלן:

א. בתאריך 5.3.16 התראיין אחיו של הנקבל, מר, ברדיו, לפי בקשת הנקבל, ובראיון קרא מתוך דף שהוכן מראש דברי שבח והלל על הנקבל, ושיבח את מיומנותו וכשירותו המקצועית.

ב. באתר האינטרנט של המרפאה נמצא פרסום המשבח את מיומנותו של הנקבל, בניגוד לתקנות רופאי שיניים (פרסומת אסורה), התשס"ט-2009 (להלן – **התקנות**). בפרסום הנ"ל אף השתמש הנקבל במושג "מרצה בכיר" המטעה לחשוב שמדובר במינוי אקדמי במוסד מוכר, למרות שהנקבל לא משמש כך בפועל.

3. נוכח התנהלותו האמורה של הנקבל, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' א' גרוטו, ביום 5.9.17, קובלנה מתוקנת (להלן – **הקובלנה**), בה נטען כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979 (להלן – **הפקודה**), במעשיו המפורטים לעיל.

דו"ח ועדת המשמעת

4. בעקבות הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדת משמעת כדי לדון בה. הנקבל כפר בפני הוועדה במיוחס לו בכתב הקובלנה, ולאחר שמיעת עדויות וקבלת ראיות, החליטה הוועדה לזכות את הנקבל מהמיוחס לו בכתב הקובלנה.

5. אשר לראיון ברדיו – טען הנקבל כי אחיו, המשמש כמנהל אדמיניסטרטיבי של המרפאה, ומסוכסך עימו, "פעל מאחורי גבו" ושלא על דעתו. ידו שלו לא הייתה במעל, והוא לא היה שותף לראיון ואף לא עמד מאחוריו, כטענת התביעה.

בחוות הדעת המפורטת שהוציאה מתחת ידה, קבעה הוועדה כי אינה נותנת אמון בעדותו של מר, שכן **"מדובר בעדות פתלתלה, הכוללת סתירות והתחמקות ממתן תשובות, כאשר במספר מקרים במקום להשיב, העד חזר והאשים את הנקבל בכך שהוא 'גנב אותו' והשתלט על התאגיד, ובאחת ההזדמנויות אף קילל את הנקבל"**.

אשר על כן, הגיעה הוועדה למסקנה שעדותו של מר לא יכולה לשמש כתשתית ראייתית התומכת באמור בקובלנה, והוועדה ממליצה לזכות את הנקבל מפרט זה.

6. אשר לפרסום באתר האינטרנט – קבעה הוועדה כי השימוש במונח "מרצה בכיר בסדנאות הדרכה", כפי שהופיע בפרסום, אינו שימוש במונח אקדמי ואינו מעיד על כך שהנקבל "מכהן כמרצה בכיר" במוסד אקדמי כלשהו. עוד ציינה הוועדה כי: "בסיכומים שהוגשו מטעם הקובל, אין התייחסות לנושא זה ומשכך אין לנו אלא להסיק שטענות הקובל לעניין זה נזנחו..." אשר על כן, הגיעה הוועדה למסקנה כי יש לזכות את הנקבל גם מפרט אישום זה.

סוף דבר, הוועדה קובעת כי:

"לא מצאנו כי יש בפנינו תשתית ראייתית התומכת בטענות הקובל, כנוסחן בקובלנה, אשר ניתן לבסס עליה הרשעה של הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים".

החלטה

7. לאחר שקראתי בעיון את דוח הוועדה ואת מכלול החומר שהיה בפניה בתיק זה, מקובלות עליי המלצותיה באשר לזיכוי של הנקבל, בהיעדר תשתית ראייתית להרשעה. הוועדה דחתה מכל וכל את עדותו של עד התביעה המרכזי, תוך שקבעה כי מדובר בעדות פתלתלה ומלאת סתירות. אף אני התרשמתי כי מדובר בעדות מפוקפקת, שניתנה ככל הנראה, גם על רקע היחסים הרעועים השוררים בין האחים לבית משיח. עוד יודגש, כי ככלל, אין ערכאה גבוהה נוטה להתערב בממצאי מהימנות שנקבעו ע"י הערכאה ששמעה את העדויות והתרשמה מהן, באופן ישיר ובלתי אמצעי.

אשר על כן, הנני מאמץ את המלצת הוועדה, ומחליט לזכות את הנקבל, ד"ר מהמיוחס לו בכתב הקובלנה.

8. בשולי הדברים, הנני ממליץ בפני הרשויות המוסמכות לבחון מחדש את מדיניות ההעמדה לדין בגין עבירות של פרסומת אסורה, בכלל, ובמקרים שחומרתם קטנה, בפרט. והמקרה הנוכחי יעיד – מדובר בעבירה קלה, יחסית, הקובלנה תוקנה מספר פעמים, חבר הוועדה נאלץ לפרוש מתפקידו, התקיימו לא פחות מחמש ישיבות של ועדת המשמעת, ועוד כהנה וכהנה.

סבורני, כי בנסיבות שכאלה "אין הצר שווה בנזק המלך" (אסתר ז, פסוק ד), והנני ממליץ בפני הרשויות המוסמכות לבחון האם לא ניתן להסתפק במקרים כגון דא בצעדים מנהליים, כגון, זימון לנזיפה בפני בעל תפקיד במשרד הבריאות, או כל אמצעי אחר.

ניתן היום 25.11.18, יז כסלו תשע"ט.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)